AKBABA



Türk basınında: Harb sonu hazırlığı!

Bir İkinci Seçmenin Anlattıkları

Evet sevgili okuyucular, ben ikinci seçmenim... Pazar sabahı, inanınız, yüreğimin çarpıntısiyle gözlerim açıldı. Saat, henüz yediye çeyrek var...

Nasıl sinek kaydı perdah edileceğimi bilmekle beraber, kalktım, traş oldum.

Hergün, büyük bir iştahla ettiğim kahvaltı, bu sabah boğazımdan geçmiyordu. Çayımı yarıya kadar içtikten sonra, evden fırladım.

Bindiğim otomobil Beyazit meydanına yaklaştıkça, gittikçe büyüyen uğultular, sesler, el şakırtıları geliyordu.

Biraz sonra, üç yıl evvel yanan Edebiyat Fakültesinin külleri önüne geldim. Seçim için, burasını çok iyi seçmişler doğrusu: İntihap sonunda yanacak yüz bir aday için yangın yerinden uygun yer bulunamaz!

Şoförler cemiyeti reisi Senihi Yürüten bir kamyon getirmiş, plâklara aldırdığı nutuklarını yayıyor.

Bizim şoför homurdandı:

— Boş ver ağabey.. Soy adı Yürütendir ama, çakar almaz bir Ford'u bile yürütemez...

Bu aralık, plâklar sustu, kendisi söylemeğe başladı:

— Ben Senihi Yürüten...

Tuhaf şey! Sayın aday, dilinin altında bir bakla varmış da çıkarmağa korkuyormuş gibi acaip bir şekilde konuşuyordu.

Derken, heyecana gelince, inci gibi iki sıra takma dişleri ağzından fırlamaz mı!..

Bizim şoför yine hiddetlendi:

— Görüyor musun bay ağabey?.. Biz dişli mebus istiyoruz, bizim reiz takma dişle gerdeğe girmeğe kalkıyor!

Otomobilden inip seçim salonundan içeri girdim. İkinci seçmenler sıralara oturmuşlar, etrafı seyrediyorlardı. Ben de gidip bir yere oturdum. Birden, tatlı, dost bir ses kulağımın dibinde titredi:

— Safa geldin iki gözüm!

Meğer, körlemeden gidip bizim Limancı Hamdi Başarın yanına oturmamış mıyım?..

Her zamanki zeki tebessümiyle:

— Haydi bakalım, dedi, reyini, yani oyunu yaz!

Boynumu büktüm:

— Aman Hamdiciğim, dedim, bak Hakkı Tarık Us ağabeyimiz dolaşıyor.. Görürse ne yaparız!

— Peki, öyleyse reyini bana vereceğine söz ver!

Söz vermek, rey vermek kadar güç değildi. Verdim!

Yanından ayrılırken elimi tuttu:

— Bak, dedi, vermemezlik edeyim deme.. Benim topu topu iki reyim var: Birini ikinci seçmen sıfatiyle kendi kendime vereceğim, birini de sen vereceksin!

Ciddiyetle teselli ettim:

— Emin ol Hamdi, vereceğim...

Yüzüme şüpheli gözlerle baktı:

— Peki, ya sandıktan bir rey çıkarsa?..

Düşündüm, sonra yarı şaka:

— O zaman, dedim, günah benden gider... Sen kendine rey vermemişsin demektir!

* * *

Ertesi sabah, gözlerimi açınca telâşla gazeteye sarıldım: Hamdi Başar yirmi iki rey almıştı!

Ya Allah esirgesin bir rey almış olsaydı?..

Çimdik



— Zonguldak seçiminde Tevfik Rüştüye 38 oy vermişler...
— Yaaaa... Demek tanımıyan 38 kişi varmış.

AKBABA

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ MİZAH MECMUASI

İdare: Ankara caddesi No. 47 — Telefon: 22129

Sayı: 66 — 28 Haziran 1945 Perşembe — 20 Kuruş

AKBABA

Yıl : 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : Yusuf Ziya Ortaç Sayı : 66

C. H. P.

İnkılâp Türkiyesinde her güzel, her iyi, her ileri eser «C. H. P.» damgalıdır.

Yeni partilerin hasreti sayıklanan bu nankör günlerde, gözlerimizi geçmişe çevirelim:

Geçmişe!.. Şu feslerin sarıklara, cüppelerin şalvarlara ve hepsinin, ahret diliyle dünya işlerine karıştığı yakın geçmişe!

Şu Merkez Kumandanlığının kadın eteğine iffet boyu biçtiği, annelerimizin peçe ve çarşaf zindanında hapsedildiği kapkara geçmişe!

Şu ilkokulundan çok tekkesi, lisesinden çok medresesi, öğretmeninden çok dervişi olan korkunç geçmişe!

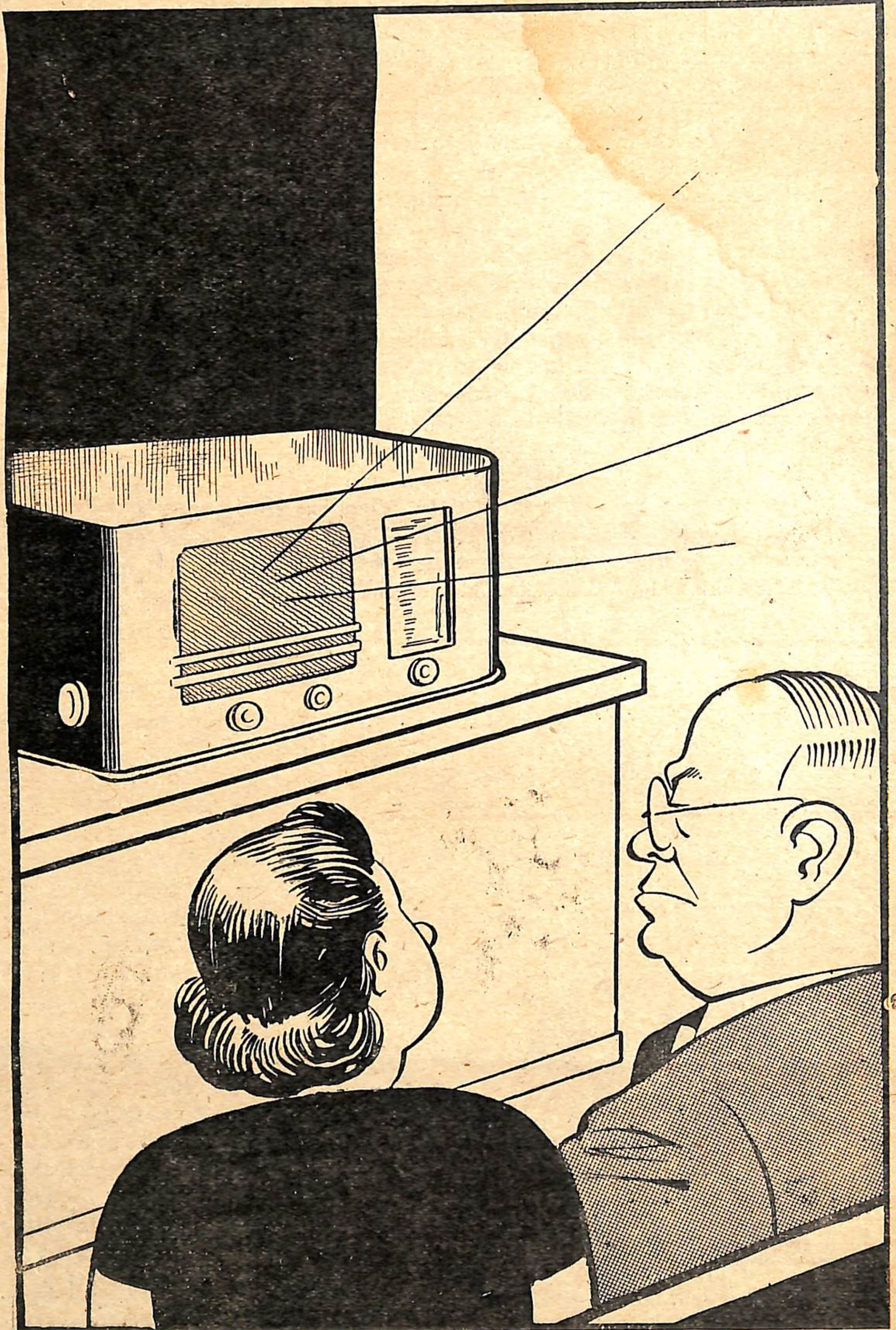
O günle bu gün arasındaki farkı, dünyanın bize verdiği iki isimde görürüz: «Hasta adam» a şimdi «Genç Türkiye» diyorlar.

Adı ve doğum tarihi, Lozanda devletler kütüğüne geçirildiği gündenberi, bu genç Türkiyeyi, tirkeşinde altıok'u, hisli ve uyanık bir dikkatle bekliyen, koruyan, büyüten odur: C. H. P...

Cümhuriyetin çeyrek asırlık şeref tarihi, C.H.P. den ayrılarak yazılamaz: Şapka kanunundan Toprak kanununa kadar, millet yapımızı değiştiren kanunların her kelimesi onun göznuru, her harfi onun alın teriyle yuğuruldu.

İnkılâpçılığı bayrağında taşıyan C.H.P. nin karşısına çıkacak bir yeni parti, mutlaka bir eski parti olacaktır.

Yusuf Ziya ORTAÇ



Çörçilin sesi — Eğer bir partiler kavgasına dalarsak dünyanın gözünden çok düşeriz!..
Bizim demokratlar — Vay Faşist vay!..

Gazetelerden: «Saygısızlarla Mücadele Cemiyeti» kuruldu!



Anne — Öğleden sonra bir yere gidecek misin evlâdım?..
Evlât — Yeeees!.. Fifi ile buluşup «Saygısızlarla Savaş Kurumu» na yazılmıya gideceğiz!

Denize Biri Düştü!

Akbaba için çalgılı sahil gazinoları hakkında bir röportaj yapmak üzere 16.15 vapuriyle Kadıköyü tarafına geçiyordum. Hava bir az rüzgârlıydı amma, serde delikanlılık var. Üst kattaki lüks güvertenin tahta (amma boyalı) sandalyelerinden birine kuruldum. Yanımda, vaktiyle Kadıköyünde, halen Şişlide oturur, sinema yıldızlarından Catherine Hepburn'a benzer bir «Kâfir kızı» oturuyordu. Kendimi melteme kaptırmış, tatlı tatlı hayaller kuruyor, gazinoda birayı soğuk mu, sıcak mı bulacağım diye tahminlere girişiyordum ki (Selimiye kışlası önlerine gelmiştik) birdenbire bir hareket oldu. *İnsanlar ayağa kalktılar. Sinemada perde* birdenbire karardığı veya umulmadık zamanda ışıklar söndüğü zaman yapıldığı gibi ıslık sesleri arasında:

— Düştü!

— Denize düştü!

— Denize biri düştü!

Bağrışmaları yükseldi. On beş saniye (saatime baktım) sonra vapur bir yarım tur hareketine başladı. Demek hakikaten denize biri düşmüştü. Yanımdaki kadın, hâlâ katlamadığım gazeteye bakarak, sanki «Aman ne vurdum duymaz herif!» diyordu. Rimelli kirpikleri iri iri açılmıştı. Bir anda gazeteci olduğumu hatırladım:

— Aman, dedim, siz oturun, meraklanmayın, hiç telâşlanmayın, kimbilir hangi sporcu antrenman yapıyordur!

Sonra halkın arasına karıştım ve tahkikata başladım:

— Ne olmuş?

— Zavallı, bir tek dersten çakmışmış galiba...

Bir ihtiyar:

— O kederle muvazenesini kaybetmiş olacak!

dedi. Genç bir kız:

— Arasıra görürdüm, John Payne'e benzerdi. Kaç kere peşime düşmüştü, yazık!

diye ilâve etti. Artık, kimin ne söylediğini fark edemiyordum amma, kulağıma türlü konuşmalar aksediyordu:

— Galiba talebe değil de bir veznedarmış..

— Açığı varmış desene..

— Hayır hayır.. Veznedar değil, memurmuş. Değişmez gelirli.. Aynî yardımlarda geç kalınca...

— On iki yaşında bir çocuk canım...

— Ne münasebet, ellilik görünüyor...

Vapur döndü. Denizin üştünde bir baş, batıp çıkıyor:

— Eyvah, gitti zavallı, kaptan da amma battal adam ha..

— Daha kayık inecek..

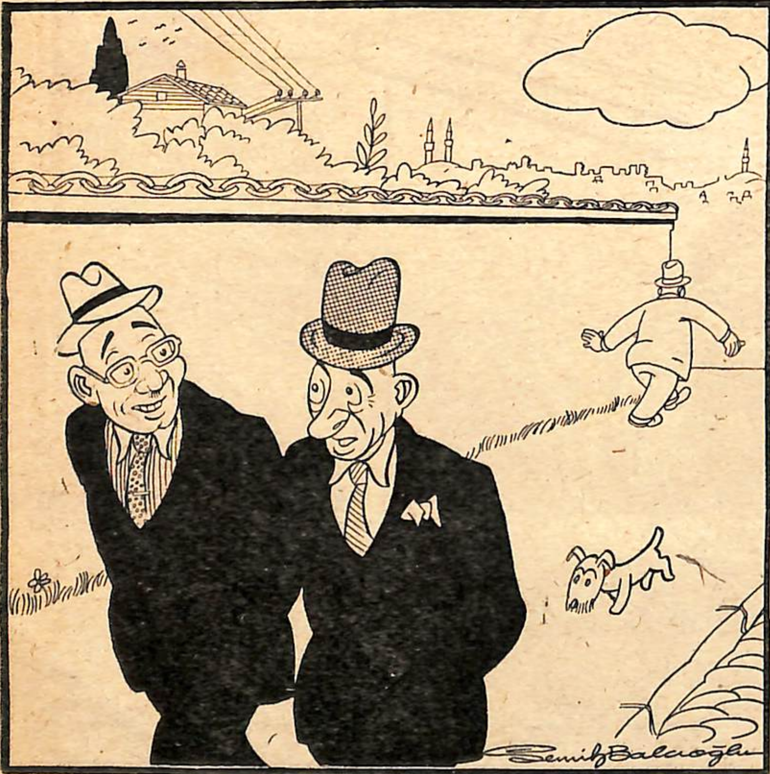
— Kim demiş yahu.. Herif balık gibi yüzüyor, baksanız a...

Romantik bir genç kız sesi, henüz okuduğu «Bir kadın düşmanı» romanını hatırlamış olacak ki, çığlık çığlığa haykırıyor:

— Sakın Reşat Nurinin bahsettiği Homongolos olmasın! A.. Pek merak ettim doğrusu.. Çıksa da bir görsem...

— Eyvah, akıntıya kapıldı...

— Daha evvel o kendini akıntıya bırakmış zaten...



— Dün etekliyordun, bugün selâm vermedin... Ne çabuk darıldınız!

— Haberin yok mu?.. Seçimde kaybetti!



Bir Milletvekili — Doğrusu, Muhittin Üstündağın aramıza gelişine çok sevindim...
Berç Kerestecіyan — Ben de Sünnetcinin gelmeyişine!...

— Denize dalmakla polisin elinden kaçarım sandı amma, bak çöp mavnasından kurtarıyorlar işte..

Bu sırada vapur durmuş, denize sandal indirilmiş, çala kürek «vaka mahalline» uzaklaşıyordu. Son cümleyi söyliyen zatın yanına sokuldum:

— Affedersiniz, (sarı kartımı çıkardım) bendeniz gazeteciyim! Denize düşen talebe değil miydi?

— Yoo!..

— Memur veya veznedarmış diyorlar..

— Hayır bayım! Sabıkalı bir yankesici kerata.. Bir sivil memurla beraber, vapurun yan tarafında gidiyorlardı..

— Ey?

— Abdest bozmak istedi.. Tabiî memur ne yapsın? «Tut ulan» dedi. Herif «tamam, fena sıkıştım» diyince kelepçesini açmak zorunda kaldı. Helâdan çıkıp da bu tarafa gelirlerken, memur denize düşmesin diye siper oluyordu. Adamcağızı bir dirsekle ittiği gibi cop!! Balıklama denize!..

— Yaaa?..

— Evet gözlerimle gördüm!..

— Memur ne yapsın şimdi? Zavallının aklı başından gitti. Mesuliyet bir taraftan, ya herif ölürse?..

Adamın biri dayanamadı. Sunturlu bir tâbir savurduktan sonra:

— Be adam, dedi, hapse bile girsen hiç olmazsa ekmeğini önüne getirirler, denize girip te ne.... bulacaktın?

Mavnadan, adamı sırıl sıklam çıkarıp sandala aktarma ettiler. Ben de yukarı, yerime döndüm. Kaptanın eli ağırlığından bahseden zatın önünden geçerken saatimi çıkarıp baktım: Tam yedi dakika olmuştu. «Kâfir kızı» valizini hazırlamış, merakla bekliyordu:

— Ne olmus? Ölmüş mü?

— Hayır canım.. Çıkardılar..

— Niçin kıymis canına?

— Kıymamış, hırsızın biriymiş, kaçmak için yapmış!.

— Vah, bakın suna, Hıristos vire...

— Ya... Boşuna telâşlandınız..

— Ben telaslanmak? Yok zanim... Biliyordum hırsizi.. Ma, görmemisim denize düstüğünü... O da görmemis beni...

— Görse ne olacaktı?

Güldü:

— Ne olazak olur mu? Vazgeçerdi belkim denize düsmekten!.. Ben da yapmısım derdim bir huzmet!..

Böyle bir hizmet yapamadığı için eseflenen bayana, daha başka hizmetler yapabileceğini söyliyecektim amma, vapur, iskeleye yanaşıyordu.

Görünmiyen Adam

●

Basın kanunu

Meclis koridorunda, Basın kanununun ellinci ve on yedinci maddelerini değiştirmek üzere yapılan teklif konuşuluyordu. Bir milletvekili, teklif sahiplerinden Celâl Bayar'a sordu:

— Bu değişme tasarısının gerekçesi (esbabı mucibesi) nedir?

Celâl Bayar, bir cümle ile cevap verdi:

— Basın kanununun tadiline dair tekliflerin öz gerekçesi şudur: Basında baskıyı fazla kaçırmış olmak!..

Yürükali plâjında:



Rebeka — Salamoooon!..
Sesler — Burdayiiiim!..

SAYGISIZLI

İstanbulda bir «S. S. K.» te-şekkül ediyor. Alman gizli teşekküllerinin adına benzer bir isim amma, mânası çok hoş: Saygısızlıkla Savaş Kurumu!

Önce saygısızlık aldı yürüdü. Bunun arkasından saygısızlıkla savaşın gelmesi ne kadar iste-necek şeyse, savaşı kurumun takibetmesi de o kadar haklı ve yerinde...

Elaltından öğrendiğimize göre, Kurum, başlıca iki şeyle meşgul olacaktır: Saygısızlığın tesbiti, mücadele... Malûm ya, bazılarının pek ince bir nezaket saydığı şeyler, bir kısım insanlara saygısızlık gibi görünür.. bazılarına saygısızlık tesiri yapan şeyler, başkaları için eser-i nezakettir.

Haftanı

İstanbulun değişir çabu
Muhittin Üstündağa ya

Plâjlar, çıplakların şim
Hele pazar günleri tam

Tramvayda gördüğün g
Kumsalda belli olur he

Şehirli ya Boğaza, ya
Kiminin aklı yoktur, ki

Etmiyeyim demiştim pi
Kömürcüyü görünce gel

Seçimden oysuz çıkmak
Tanrım! Sen beni etme

Yüz vermiyor, güzeller
Aşk işinde Dehrî'nin h

HASR

Evet, hasret değil de hasretlik.. Bir halk işinden bahsederken, halk tâbiri kullanmak yerinde oluyor. Meğer bizde de bir hasretlik varmış.. Oh! Şimdi artık rahatız: Tünel işlemiye başladı. Meğer ne kadar da içimize işlemiş yokluğu... Sabah erken ve akşam geç saatlerde, kendimizde bir huzursuzluk hisseder olmuştuk. Âdeta adalelerimiz kaşınıyor, dilimiz karıncalanıyordu. Bir zamandır:

— İtmeyin bayım..
— Bayım sensin...
— Ulan rahat dursana..

LAR SAVAŞI

Kurumun Anayasasında şu maddelerin de bulunduğu söyleniyor:

● Kuruma üye olabilmek için ilk şart Yeşilaya üye olmaktır: Alkol bir çok saygısızlıkların anasıdır.

● Kurum üyeleri katiyen argo bilmiyecekler, tramvaya, tünele, otobüse binmiyeceklerdir.

● Kurum üyeleri daima ellerinde *İngiliz polisleri* gibi, kauçuk *birer sopa* taşıyacaklardır.

● Saygısızlıkla Savaş Kurumu üyelerinin her türlü edebiyat ve sanat münakaşalarına karışmaları yasaktır.. İlh.. İlh..

a Gazeli

manzarası,
ı, bak, havası!

len tapınağı,
r insan havrası!

llere aldanma,
irinin darası!

aya göç eder,
nin de parası!

adan şikâyet
fakat sırası!

r trajik komedi,
tihap maskarası!

iyle dursun, çirkin de,
yürek yarası!

Dehrî-i Zaman

ETLİK

— Ah, sıkıştım kaldım!
— Çocuğu eziyorlar, çocuğu...
— İmdat, adam ölüyor..
— Yahu, insafınız da mı yok sizin?
— Bak sen, cereyan da var.
— Vay nasırım, gidi saygısız herif seni..

Gibi sözleri işitmez olduktu. Hoş, tramvaylar, tüneli aratmıyorlardı ya. Neyse.. Amma, tünelin keyfi başkaydı.

Amerikadan kayış geldi, işlemeğe başladı. Oh! Çok şükür, artık itiş kakış, söğüş, döğüş yeniden başlıyacak!

Asrî hizmetçiler!



Bay — Karıcığım, kahvemi pişirdin mi?...
Bayan — Hayır.. Hizmetçinin çayını hazırlıyorum!



SAÇ BOYASI

Ferhat bey, takside oğlu Vedada son öğütlerini verdi. Lâkırdılarını anlatırken, cümlelerini bitirirken, o kadar ciddi, o kadar âmirce tavırlar takınıyordu ki gören olsa, bir kumandan kurmay heyetine müstakbel bir savaşın plânlarından bahsediyor sanacaktı. En sonunda sözlerini şöyle bitirdi:

— Vedat, yavrum, nasihatlerime iyi dikkat ettin, değil mi? Biliyorsun, senin gibi kendini ilme vermiş olanlar pratik hayatın bu tarzdaki inceliklerine pek ehemmiyet ve kıymet vermezler. Onun için her noktayı sana teker teker ve etraflıca anlattım. Merhum anneciğin sağ olsaydı, belki bu işin yarısını da o yapardı. Bana kalırsa, tam evlenmek çağındır.. Şöyle böyle otuzuna bastın.. Ben, bütün ömrün müddetince seninle beraber değilim.. İhtiyarlık üzerime adam akıllı çöktü. İhtimal birgün ansızın yuvarlanıp gideceğim.. O zaman yalnız başına ne yaparsın?.. İşte, böyle bir ânı düşündüğüm içindir ki sana zamanenin züppe, hoppa kızlarından birini değil, Emel hanım gibi aklı başında görmüş geçirmiş bir dulu seçtim!

Vedat, gözleri dizlerinde, eldivenli parmaklariyle ceketinin etek ucunu kıvırmakla meşgul görünüyor, babasının söylediklerini sık sık başını sallıyarak tasdik ediyordu.

Ferhat bey, derince bir nefes aldıktan sonra devam etti:

— Bu meseleye bizim tarafımızdan aşağı yukarı olmuş nazariyle bakabiliriz.. İş, yalnız, Emel hanımın «Evet!» demesine kaldı. Çünkü onun annesi, babası, kendi hazırladıkları birinci evlenmesinde mesut olmadığını gördükleri için artık kızlarının işine karışmak istemiyorlar. Demek, mesele, senin göstereceğin dirayetle halledilecek. Kadın, biliyorsun, oldukça zengin.. Hemen gözüne girmeğe, hoşuna gitmeğe çalış.. Ötekilerinde olduğu gibi bunu da beceriksizlikle elden kaçırma. Bir takım kimyasal formüllerden, hâmızlardan, humuzlardan değil, sevgiden, modadan, sinemadan, gezmeden, tozmadan bahset!

Vedat, yine başiyle tasdik işareti yaptıktan sonra, eldiveninin düğmesini çözmesi için elini babasına uzattı. O vakit Ferhat bey acı acı güldü:

— Koskoca herifsin, dedi, hâlâ bir eldiven düğmesini çözmesini beceremiyorsun.. Kadın, seninle bir evlât gibi uğraşmıya mecbur olacak.. İnşaallah, zengin ve güzel olduğu kadar sabırlı, şefkatlidir de.. Ben, güzel, kelimesini söylerken galiba, biraz dudak kıvırdın.. Anlaşılıyor ki, saçına, başına, yüzüne hiç dikkat etmemişsin.. O tatlı sarı rengi şimdiye kadar hiç kimsenin saçlarında görmedim.. Hele gözleri, ne derin ve ne mânalı bakışlı.. Yüzü bir az fazlaca uzun amma, onu daha enteresan yapıyor.. Vücut, pek muntazam değil, fakat, o kadar şık giyiniyor ki, bütün kusurlarını örtüyor!.. Dur bakayım, geldik, öyle ya.. Şu köşk!.. Boyunbağın yine kaymış, çabuk onu düzelt.. Çenende bir leke var.. Onu da mendilinle sil!

* * *

Emel hanım, baba oğlu iç merdivenin önünde karşıladı. Yanda salon vazifesini gören büyük odaya girdiler. Müstakbel gelinin annesi Nuriye hanımla babası Sermet bey misafirlerini pek sevinçli hareketler ve tatlı sözlerle kabul ettiler.

Hoşbeş.. kahveler.. havadan, sudan, pahalılıktan, serbes seçimden, yeni Milletvekillerinden bahisler.. Buzlu limonatalar!..

Emel hanım, bir aralık odanın önündeki camekânlı limonlık gibi kısımdan bahçeye açılan kapıdan dışarıya baktı:

— Vedat bey, dedi, hava pek güzel, eğer rahatsız olmazsanız, buyurun da size çiçeklerimizi göstereyim.. Güllerimiz o kadar hoş açmışlar ki, sormayın!

Vedat, hırsızlama bir nazarla babasına baktı. Muvafakat cevabı almış olacak ki ağır ağır yerinden kalktı. Emel hanım önde, Vedat arkada bahçeye çıktılar. Tarasların, göbeklerin arasında dolaştıktan, üst kısımdaki gül fidanlığını tavaf ettikten sonra ceviz ağacının dibindeki tahta kanapeye oturdular. Delikanlı, çeşitli konularda söz açtı, Emel hanımın teveccühünü kazanmak için bütün gayretini sarfetmeğe koyuldu.

Ferhat bey:

— Acaba bizim oğlan ne haltediyor, bir pot kırıyor mu?

diye sinirleniyor, yerinde duramıyordu. Nihayet, Sermet beyle Nuriye hanımın karşı karşıya hafiften birer şekerleme yapmaya teşebbüslerinden fırsat buldu. Ayaklarının ucuna basa



Kese kâğıtçı — Kilosu altmışa... Kilosu altmışa!.. Top atan adayların beyannamesi bunlar!..

basa odayı baştan başa geçti. Camekânlı kısımdan bahçeye kendini dar attı. Oğluyla Emel hanımı ceviz ağacının altında görünce o tarafa doğru gitmiyormuş gibi yaparaktan arka taraftan dolaştı. Kulakları kirişte, gözleri dört açılmıştı.

Babasının birdenbire bahçeye çıkışı Vedadı cesaretlendireceği yerde şaşırtmıştı. Takside tanzim olunan programın alt tarafını unutuverdi. Ortalığı derin bir sükût kapladı. Bu sessizlik Ferhat beyin hiç hoşuna gitmedi. Durduğu yerden ağaç sper oluyor, Emel hanım kendisini göremiyordu. Fakat Vedatla karşı karşıya idi. Oğluna yeni bir mevzu vermek için sol elini başına götürdü. Perçemlerini tutup gösterdi.. Bir.. İki!.. Ancak üçüncü defada genç adam işaretin mânasını kavradı. Babası, arka taraftan yavaş yavaş ve hiç çıtırtı pıtırtı yapmadan kendilerine doğru yaklaşırken:

— Ah Emel hanım, diye heyecanlı heyecanlı konuşmıya başladı, ne güzel saçlarınız var.. Şimdiye kadar pek fazla dikkat etmemiş olacağım her halde.. Fakat tahminimde yanılmıyorsam.. onların bu kadar açık ve parlak olmalarını oksijenle temin ediyorsunuz.. Halbuki, yazık, günah.. Çünkü oksijen saçları sarartmaz.. Onların rengini açar, bir kaç yıl içinde başınızdaki o sırma gibi tellerin hepsi apak olup çıkıverir.. Evet, Lavoisier'nin meydana çıkardığı, havamızın hacim itibariyle beşte birini teşkil eden bu kokusuz, renksiz, tatsız gaz nefes alıp vermemize yaradığı, yani yaşamamızı sağladığı için bize çok faydalı ise de diğer cisimlere, saçlara tabiatiyle gaz halindeki oksijen değil sıfırdan aşağı 218 derecede akıcı hale getirilmiş oksijen tatbik olunur.. Bütün yanan şeyler, malûm ya, havada ancak onun bulunması sayesinde ateş alır. Endüstride oksijen acide sülfırik ve benzerleri taamüllerin hazırlanmasına yarar. Kaynakçıların kullandıkları..



— Zavallı nişanlım, seçimde bir oy bile alamadı...
— Tuhaf kızsın vallahi... Sen nasıl seçtin onu?!..

Ferhat bey, oğlunun vermeğe giriştiği kimya dersini ancak bu noktaya kadar dinliyebildi. Hiddetinden başını iki elleri arasına alarak camekânlı limonluk gibi yerden tekrar salona döndüğü zaman Sermet beyle Nuriye hanım karşı karşıya hâlâ uyukluyorlardı. Dişlerini gıcırdatarak sinirli sinirli mırıldandı:

— Benim aptal oğlum dünyada adam olmaz. Seksen sene de evlenmeden böyle sipsivri kalır! Sersem, tıkırına koyduğum işi yine berbadetti çıktı!

***

Bir çeyrek sonra önde Emel hanım, arkada Vedat içeriye girdiler. Tuhaf şey.. Genç kadın gayet memnun ve sevinçli görünüyordu. Şuh ve şakrak müstakbel kayınpederinin yanına sokuldu:

— Ferhat beyefendi, dedi, böyle bir evlât yetiştirdiğinizden dolayı iftihar edebilirsiniz.. Bir kere hiç şüphesiz, memleketin sayılı kimya bilginlerinden biri... Sonra da o kadar dikkatli bir koca olabilecek ki sormayın.. Şimdiden bile benimle adam akıllı meşgul olmıya başladı.. Saçlarım için oksijen gibi zararlı değil, fakat ondan daha mükemmel bir boyama usulü tarif etti ki bunu hiçbir yerde bulamıyacakları için arkadaşlarım, kıskançlıklarından çatlıyacaklar!

A. Hidayet Reel

Sulh ve sükûn

Japonya sulh ve sükûn istiyor, diyorlar. Anlaşılan Amerikan tayyarecileri pek gürültücü. O halde sessiz sedasız, bombalarını bıraksınlar, Japonlar da duymayıversinler, olur biter. Malûm ya, vaktiyle Hitler, Müttefiklerin sesini duymıyacak kadar, onların kulaklarını sağır etmişti.

Mamafih en kestirme yolu yine Amerikalılar bulmuş: Nefes aldırmadan bombardıman. Böyle giderse tekmil Japonya, az zamanda ebedî sulha kavuşacak!

Tüccarlar!

Yeni işlerinizde

Nakliye Sigortalarınız

için

DOĞAN Sigorta Şirketi

emrinizdedir!

Her türlü banka muamelelerinde

Ticarî zihniyet!

Kolaylık!

Çabukluk!

YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.

Apaş Kız!

Tefrika No. 16

Yazan : A. H. REEL

VII

İsmail, Bediaya ziyaretlerini sıklaştırmıştı. Küçük kıza kalfa Aptullah efendiyi her defasında nasıl kandırarak izin aldığını uzun uzun anlatıyor, ikisi de gülmekten kırılıyorlardı. Çırak, Hafize hanım için onmaz bir hastalık icadetmişti. Sık sık yoklaması tabiîydi. Bu suretle biraz fazlaca para koparıyor, bir kısmını Bediaya şeker, çikolata almıya, onu gezdirmeğe ayırıyor, ancak geri kalanı kadıncağıza teslim ediyordu. Bu gezintilerin küçük kıza bir faydası dokunmuştu. O da Çatladıkapının leş kokulu kıyılarından, Cinci meydanının tozlu muhitinden kurtarması idi.

İsmail, son zamanlarda kendi kıyafetine itina ettiği kadar, Bediayı da süslemeğe çalışıyor, ona en temiz entarisini giydiriyor, elinden tutup Divanyoluna çıkarıyor, yahut Sirkeciye indiriyordu.

Camekânı şişelerle dolu bir dükkânın önünden geçtikleri, iki tarafı şatafatlı ilânlarla süslü büyük bir kapının önünde durdukları vakit Bedia, ilk defa babasının ağzında hissettiği, sonra yine İsmaille birlikte Kumkapı sokaklarında duyduğu kokunun burnunu okşadığının farkına varıyor ve genç çırağa sokularak :

— İsmail ağabey burası neresi?

diye soruyordu. Çırak bir kaşını kaldırıp gülümsiyerek :

— Ha.. Şey.. Burası, birahane.. Burası da «Lâle bahçesi»!

Cevabını veriyor ve konuşma şu şekilde devam ediyordu :

— Peki, İsmail ağabey buralarda ne yaparlar?

— Birahanede içki içerler.. Lâle bahçesinde de şarkı söylerler, dansederler..

— Haydi biz de girelim, içki içelim ve dansedelim..

Genç çırak, küçük kızın o yaştaki hevesine, merakına ve böyle bir teklifte bulunurken takındığı serbest ve cesur tavra şaşıyor, fakat tatlı tebessümünü yine yüzünden eksik etmiyerek yarı ciddi yarı alaycı :

— Ulan dur bakalım, sen daha küçüksün, böyle şeylerden ne anlarsın!

diyordu.

Haftalar, aylar birbirini takibetti. Git gide Bedianın ruhu huysuzlaşırken vücudu gelişmeğe başladı. Göğsündeki çıkıntılar yuvarlanmaya, ince bacakları toplanmaya, kalçaları taşmaya koyuldu.

Kızındaki değişiklik Hafize hanımın pek gözünden kaçmıyordu amma, onun üzerinde ehemmiyetle durup dikkat edecek pek vakti yoktu. İşten baş alamıyor, ancak bu suretle kendisinin ve Bedianın yaşamasını sağlayabiliyordu.

Bedia, İsmaille yaptığı gezintilerde öğrendiklerini, arkadaşlarına bir konferansçı, bir profesör selâhiyetiyle anlatıyor, onların şaşkınlık ve kıskançlık buhranları içinde hikâyelerini dinlediklerini görünce işi büsbütün mübalâğaya vuruyordu.

Birgün, Kumkapı yollarında bir hayli sürttükten sonra limoncu Tatar Selim efendinin kızı Feriha ile eve dönüyorlardı.

Feriha, Bediadan belki bir yaş kadar daha büyüktü. Fakat yaradılış itibariyle cılız, çelimsizdi. Yüzü de zekâsının bir aynası farzolunabilirdi. Donuk ve durgundu. Bedia ona göre her şeyde bir rehber, bir mürşit gibi idi.

Alaca akşam karanlığında aile babaları ellerinde çıkınlariyle yorgun fakat neşeli evlerinin yolunu tutmuşlardı. Yanlarından geçerken tozlu yüzlü, yırtık entarili bağları kopuk sandallarını ayaklarında sürükliyerek yürüyen iki kızı hayretle acıma arasında nazarlarla süzüyorlardı.

Feriha, arkadaşına her zamankinden bir az daha fazla sokulmuştu, Ona bir sır tevdi edecek gibi heyecanlı idi:

— Kardeşim, dedi, şu «Lâle bahçesi» ne bir gün beraber gitsek olmaz mı?

Bedia, eğer şeytan gibi bir kabiliyette yaradılmamış olsaydı, çok müşkül bir durumda kalacak, öyle bir cevap verecekti ki kendisinin de oraları görmediği, bilmediği derhal meydana çıkacaktı.

Hemen bir kahkaha atarak vakit kazandı, yıldırım hızını andıran bir intikal süratiyle :

— Kız sen deli misin, dedi, ikimizi hiç oraya sokarlar mı? Yanımızda erkek olmayınca!... Hem yaşımız küçük.. Kapıcı İsmail ağabeyin tanıdığı olmasa ben bile giremiyeceğim.. Amma, iş bir kere içeriye kapağı atmakta.. Ondan sonra kim kime dum duma !..

Feriha, emeline erişmek için bu kadar kolay bir yoldan gidilebileceğini pek tahmin etmiyordu. Bedianın ümit verici sözleri karşısında büsbütün ısrar etti:

— Ne olur kardeşim, haydi bir gün beraber gidelim !

— Pekâlâ, bir gün gideriz!

Eve döndüğü zaman annesiyle mutat çekişme yine baş gösterdi. Bedia, artık bunlara alışmıştı. Kavga ederken yalnız dudaklarını ve dilini hareket ettiriyor, kafasını işletmiye lüzum bile görmüyordu. Ağzına ne gelirse söylüyor, Hafize hanımın nasihatlerini, azarlarını dinlemiyor, bütün o gürültü, patırtı bir kulağından girip öbür kulağından çıkıyordu. Annesini kendisinden üstün bir mevkide görmek şöyle dursun, ona tahakküm etmiye kalkışıyor :

— İstediğim gibi gezer, tozarım, diyordu, sen bana karışamazsın, daha olmazsa alır başımı kaçarım, benim gidecek yerim var, sen düşün, kukumav gibi yapayalnız kalırsın.. Hem de üstelik herkesin dili bir barış çıkar.. Yumruk kadar çocuğu besliyemedi de kaldırdı sokağa attı, diye dedikodu yaparlar!..

Fırtına geçtikten, Hafize hanımın hiddeti sükûn bulduktan sonra iki lokma yemek yediler. Bedia erkenden yatağına girdi. Ferihaya mahcup olmamak için kurnazca bir plân tertibetmek lâzımdı. Evvelâ, İsmaille bir kere orayı görmek icab ediyordu. Ancak o zaman Ferihaya yalancı cıkmıyacak, kendisinin bu yaşta ne girgin, ne fettan bir mahlûk olduğunu ispat edebilecekti.

Ah.. Bir an evvel büyüse, her kayıttan âzade istediği yere gitmek, hiç kimseye hesap vermeğe mecbur olmamak serbestliğine kavuşacaktı. O zaman bütün günlerini, sigara, içki içmek, böyle Lâle bahçesi gibi eğlence yerlerinde dolaşmakla geçirecekti. Nazarında saadet, kibarlık, zenginlik, herşey bu idi. Acaba İsmail ağabey, onu kendisine temin edemez miydi? İlk tattığı zevk sigara olmuştu. Sokaktan topladığı izmaritleri, mektebe gittiği devirden kalma defter kâğıtlarına sarıyor, dumanları burnundan çıkarmıya uğraşarak öksürüyor, öksürüyordu. Fakat bu acaip işi ilk tecrübe ettiği vakit ne fena olmuştu. Başı dönmüş, gözleri kararmış, âdeta ölüme yaklaştığını sanmıştı. Bereket versin, yalnız değildi. Arkadaşlariyle beraber deniz kenarında idi. Feriha ile Cemil yüzüne tuzlusuyu veretmişler de çarçabuk kendine gelmişti.

(Arkası var)

PARFÖM SOLİD MODERN VE CAZİP ESANSLARIN HÜLÂSASIDIR. KOKULARI SABİTTİR PARFÜMERİ DÜKÂNLARINDAN ARAYINIZ

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Küçük Cari Hesaplar

1945 İKRAMİYE PLÂNI

Çekilişler:

29 Sonkânun, 2 Mayıs, 24 Ağustos, 1 Sonteşrin tarihlerinde yapılır.

1945 İKRAMİYELERİ

1 adet ARSA (*İstanbul'da Büyük Yalıda. Ada; 164, Parsel No. 4, 923 m²*)

1 adet	2000 liralık	= 2000. —	lira
3 „	1000 „	= 3000. —	„
4 „	500 „	= 2000. —	„
10 „	200 „	= 2000. —	„
25 „	100 „	= 2500. —	„
100 „	40 „	= 4000. —	„
150 „	20 „	= 3000. —	„
300 „	10 „	= 3000. —	„

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz aynı zamanda talihinizi denemiş olursunuz.

KISMET



Kısmet ve saadet fenerle aranarak bulunmaz!
Onu bir "Millî piyango„ bileti ile hiç beklemediğiniz bir günde elde edebilirsiniz!

AYLIK ANSİKLOPEDİ

Sayı 13

İkinci cildin birinci sayısı, güzel renklerin kaynaştığı yeni bir kapak içinde ve çok zengin yazılar ve resimlerle çıktı.

Bana inanınız! Bu yeni cild unsuru

ŞAYANI HAYRETTİR.

"Çirkin ve sert tenim, bir hafta ZARFINDA TAZELEŞTİ ve CAZİP BİR HAL ALDI."



Bayan E. J. yazıyor "Tesiri heman sihriamiz idi. Buruşukluklarım gaip oldu ve bir çok seneler gençleştim. " Yegâne cild unsuru olan Penbe renkteki Tokalon Kreminde bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşf ve genç hayvanların cild hüceyrelerinden istihraç edilen kıymetli "Biocel" cevheri vardır. Her akşam kullanınız ve her sabah daha genç uyanınız. Gündüz için, (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Bu sayede cildiniz beyazlanacak ve kadife gibi yumuşayacaktır. Tokalon kremini umumiyetle terkibinde hiç bir hakiki cild unsuru bulunmayan adi kremlerle karıştırmayınız. Tokalon kremleri istimali ile çok parlak ve yeni bir güzellik garantilidir. Aksi takdirde paranız iade olunur.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 25 P. Posta kutusu 622, İstanbul.





Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimінilere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat

Bahçekapı: SALİH NECATİ

7000 SENE EVVEL





Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri oldugunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR.

Bira besler, serinletir, neşe verir.

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ

Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

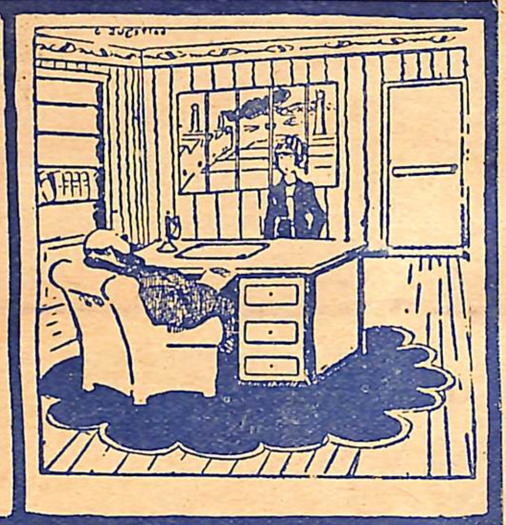
Dünya Karikatürleri



— Bugün bana, sade ekmek değil, biraz yemek, biraz da tatlı veriniz!
— Neden?
— Çünkü, bugün, dilenciliğimin on beşinci yıldönümünü kutlayacağım!



— Acaba avdan çabuk döner mi?
— Zannetmem.. Bir kuş olsun vurmadan dönmiyeceğim diye yemin etti. Şu halde bir kaç sene kalır!..



— Yazınız güzel midir, matmazel...
— Vallahi ne söyleyim, yazı makineniz iyi ise, güzel yazarım!

HAFTANIN SEÇME KARİKATÜRLERİ



— Fesübhanallah!.. Yazın şu şehre neden su yetişmiyor şaşıyorum doğrusu!..
— Hiç şaşma bilâder, bunca çorapsız kadın bacağı gıcır gıcır yıkanmak ister!.. — *Cumhuriyet* —



— Toprak sahibi olduktan kelli çift gürmiyecek miyiz dayı?..
— Süreceğiz emme, keyif de süreceğiz!.. — *Cumhuriyet* —

Taşradan sipariş gönderen Okuyucularımıza:

BEŞİK HİÇ KALMAMIŞTIR.

Yusuf Ziya Ortaç'ın (Beşik) isimli eserinin ikinci baskısından da hiç kalmamıştır.

GÖÇ VE OCAK

Yusuf Ziya Ortaç'ın (Göç) isimli romanı ile (Ocak) isimli eseride otuz kırk tane kalmıştır.

Göç: 100 Kuruş — Ocak: 50 Kuruş

AKBA SİYASİ MİZAH İstanbul Ankara Cad.